

Forhandling

Hugo Sørensen (S):

Også dette lovforslag er et led i udmøntningen af finanslovaftalen for 2001, og lovforslagets intention er at indføre en afgift, der skal halvere penge- og realkreditinstitutternes nuværende rentefordele, som er en følge af, at institutterne i dag kan fradrage hensættelser til tab på udlån og garantier på et tidligere tidspunkt end det, der følger af skattelovgivningens almindelige regler.

Lovforslaget er et led i bestræbelsen på at reducere erhvervslivets kreditfordele. Penge- og realkreditinstitutterne skal efter de regnskabsretlige regler hvert år foretage de nødvendige og tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån og garantier, og ifølge skattelovgivningen er udgangspunktet, at tab på udlån og garantier kan fradrages ved indkomstopgørelsen, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. Når der er tale om penge- og realkreditinstitutterne, accepteres det dog efter fast praksis, at institutterne kan fradrage de regnskabsmæssige hensættelser ved indkomstopgørelsen, uanset at de regnskabsmæssige kriterier for, hvornår en hensættelse er nødvendig, ikke nødvendigvis er sammenfaldende med de skattemæssige kriterier for, hvornår et tab kan fradrages. Institutterne kan fradrage årets ultimohensættelser og skal samtidig indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse.

Det foreslås, at halveringen af penge- og realkreditinstitutternes rentefordele ved hensættelsesreglerne sker gennem en skematisk beregningsafgift. Der er efter lovforslaget tale om en årlig afgift, der er beregnet af saldoen på institutternes hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret, dvs. af primosaldoen. Afgiftsgrundlaget er den regnskabsmæssige opgørelse af det beløb, hvormed institutternes hensættelser overstiger de faktiske realiserede tab. Afgiftsbeløbet beregnes ud fra en afgiftssats, der fastsættes årligt, og afgiftssatsen beregnes som $\frac{1}{2}$ gange markedsrenten gange selskabsskattesatsen divideret med 100, idet markedsrenten er den gennemsnitsrente, der indgår i beregningen af mindsterenten efter kursgevinstloven.

Pligten til at betale afgift påhviler de institutter, der har adgang til at foretage fradrag for regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån og garantier, dvs. pengeinstitutterne, realkreditinstitutterne, Kommunekredit, Danmarks Skibskreditfond, Finansieringsinstituttet for Industri

og Håndværk samt filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende inden for EU og EØS.

Afgiften kan fradrages i den selskabsskattepligtige indkomst.

Socialdemokratiet støtter forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Realkredit- og pengeinstitutterne er pligtige til hvert år at hensætte penge til eventuelt tab på udlån og på garantier.

De kreditfordele, der så eventuelt kan være forbundet med disse institutters særlige praksis, ønsker regeringen og de partier, der støtter finansloven, kraftigt beskåret. Man ønsker i realiteten en halvering, og de 200 mio. kr., som er provenuet, går direkte i statskassen.

Pengeinstitutterne har jo en regnskabsmæssig udgift, når det skønnes, at der er sket en forringelse af den værdi og de fordringer, som virksomhederne har, og det sker selvfølgelig for at sikre, at både realkreditinstitutterne og pengeinstitutterne overholder solvenskravene, men jo ikke mindst for at sikre, at befolkningen har tillid til både finanssektoren og realkreditinstitutterne. Og så er det jo sådan i det virkelige liv, at pengeinstitutterne er underlagt Finanstilsynet, der skal påse, at der hverken hensættes for lidt eller for meget.

Derfor kan det virke urimeligt, at man indfører en skat, der kommer til at ramme hårdere, jo dårligere det går – altså jo dårligere konjunkturerne er. Hvis der er lavkonjunktur og sektorernes rammes af modgang, så stiger hensættelserne, og så stiger skatterne.

Det kan være lidt vanskeligt at se logikken i forslaget, og der er vel næppe tvivl om, hvem der kommer til at betale i sidste ende – det gør formodentlig kunderne. Endnu en gang bliver der drejet på skatteskruen.

Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal undlade at læse alle bemærkningerne til lovforslaget op og konstatere, at vi har endnu et lovforslag, der bærer præg af den mangel på forståelse for erhvervslivets vilkår og den absolutte nødvendighed, det er, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter har mulighed for og pligt til – og lovmæssig pligt til – at hensætte til imødegåelse af tab på de metoder.

Jeg synes, at det er en hån mod de danske pengeinstitutter og realkreditinstitutter, idet de